

ἀκοήν σας τὸ κελάρυσμα ἐκάτον πιδάκων καὶ ὁ ἀσθενὴς καὶ διχκεκομμένος ἤχος τῶν κωδῶνων τῆς πόλεως, μετὰ μυστηριώδους τινὸς εὐωδίας ἐπιγείου παραδείσου προξενούσης ἀνέκφραστον εὐχρίστησιν.

Πέραν τοῦ Γενεραλίου, ἐπὶ τῆς κορυφῆς ὑψηλοτέρου τινὸς ὄρους, νῦν γυμνοῦ καὶ αὐχμηροῦ, ἦσαν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Ἀράβων ἄλλα βασιλικά παλάτια καὶ ἄλλοι κῆποι ἐνούμενοι διὰ μεγάλων δένδρστοιχιῶν. Νῦν ὅλα ἐκεῖνα τὰ θύματα τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ἐστεμμένα μὲ δάση, μὲ κρήνας καὶ μὲ ἄνθη, ἐκεῖνα τὰ ἐναέρια μαγικά παλάτια, ἐκεῖνα αἱ λαμπραὶ καὶ εὐώδεις ἐρωτικαὶ καὶ τερπναὶ φωλεαί, ἐξηφανίσθησαν καὶ μόλις σωρὸς τις ἐρείπιων ἢ μικρὰ τις σειρὰ τοίχων, ἐνθυμίζει τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν εἰς τὸν διαβάτην. Ἀλλὰ τὰ ἐρείπια ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἀλλαχού θὰ διεγείρουν αἰσθημὰ τι μελαγχολίας, δὲν τὸ διεγείρουν πρὸ τοῦ θαύματος τῆς ὠραιοτάτης ἐκείνης φύσεως, εἰς τὰ θέλητρα τῆς ὁποίας, δὲν φαίνεται νὰ κατῴρθησαν ποτὲ νὰ προσθέσωσι τι τὰ θαυμαστότερα ἔργα τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐπιστρέφων εἰς τὴν πόλιν ἐσταμάτησα εἰς ἄκρην τινὰ τῆς Λεωφόρου τοῦ Δάφρου, πρὸ οἰκίας τινὸς πλουσίως κεκοσμημένης δι' ἀναγλύφων παριστάντων οἰκίστην. Πανοπτίας, χερουβείμ καὶ λέοντας, μετὰ μικροῦ τινὸς δώματος ἐπὶ τῆς γωνίας, ἐπὶ τοῦ ὁποίου, ἐν μέρει μὲν ἐπὶ τοῦ ἐνὸς τοίχου, ἐν μέρει δὲ ἐπὶ τοῦ ἑτέρου, ἀνέγνωσα τὴν ἐξῆς μυστηριώδη ἐπιγραφὴν, μὲ μεγάλα τυπογραφικὰ στοιχεῖα :

ESPERANDO LA DEL CIELO

ὑπερ σημαίνει μεταφραζόμενον κατὰ λέξιν : — Περιμένων ἐκείνην τοῦ οὐρανοῦ. — Περίεργος νὰ μάθω τὴν σημασίαν τῶν λέξεων ἐκείνων, τὰς ἐσημείωσα διὰ νὰ ἐρωτήσω τὸν πεπαιδευμένον πατέρα τοῦ φίλου μου, ὅστις μοῦ ἔδωκεν δύο ἐξηγήσεις, τὴν μίαν σχεδὸν ἀσφαλῆ, ἀλλ' ὀλίγον ρωμαντικὴν, τὴν ἄλλην ρωμαντικὴν, ἀλλὰ πολὺ ἀμφίβολον ἢ ὁποία εἶνε αὕτη. Ἡ οἰκία ἀνῆκεν εἰς τὸν Δὸν Φερδινάνδον Ζάφραν, γράμματά τῶν Καθολικῶν Βασιλέων, ὅστις εἶχε μίαν θυγατέρα ὠραιωτάτην. Νεανίας τις ἰδαλγός, ἀνῆκεν εἰς οἰκογένειαν ἐχθρὰν ἢ κατωτέραν κατὰ τὴν οἰκογενειακὴν εὐγένειαν τῶν Ζάφραν, ἠράσθη τῆς νεανίδος, ἀντηγαπήθη, τὴν ἐζήτησε, δὲν τὴν ἔλαβε. Ἡ ἄρνησις τοῦ πατρὸς προσέθεσεν ἔλαιον εἰς τὴν ἐρωτικὴν πυρὰν τῶν δύο νέων, τὰ παρὰ τὴν τῆς οἰκίας εἶνε χαμηλὰ, ὁ ἐραστὴς, νύκτα τινὰ, κατῴρθησε νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ δωμάτιον τῆς νέας. Εἴτε διότι εἰσερχόμενος ἀνέτρεψε μίαν καρέκλαν, εἴτε διότι ἔβηξεν, εἴτε διότι ἔρρηξεν ἑλαφρὰν τινα κραυγὴν ἀπὸ τὴν χαρὰν τοῦ ὅτι εἶδε τὴν ὠραιάν του ἐρωμένην μὲ τὴν κόμην λυμένην καὶ τὰς ἀγκάλας ἀνοιγτάς, ἢ παρὰ τοῖς οὐδὲν περὶ τούτου λέγει, καὶ οὐδεὶς τὸ γινώσκει, ὁ Δὸν Φερδινάνδος Ζάφρας, ἀκούσας θόρυβον, ἔτρεξεν, εἶδε, καὶ τυφλὸς ἐκ τῆς ὀργῆς ὤρμησε κατὰ τοῦ αὐθαδέους νέου ὅπως τὸν φονεύσῃ. Ἀλλ' ὁ νέος κατῴρθησε νὰ φύγῃ, ὁ Δὸν Φερδινάνδος καταδιώκων αὐτὸν συνήντησεν ἕνα τῶν ἰδίων του ὑπηρετῶν προστάτην τῶν ἐρώτων ἐκείνων, ὅστις εἶχε βοηθήσῃ τὸν ἰδαλγὸν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν· τὸν ἐξέλαβε τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀντὶ τοῦ διαφθερέως, καὶ χωρὶς νὰ ἀκούσῃ ἐξηγήσεις καὶ παρακλήσεις, διέταξε νὰ τὸν συλλάβωσι καὶ νὰ τὸν ἀπαγχονίσωσιν ἐπὶ τοῦ δώματος τῆς οἰκίας. Ἡ παράδοσις λέγει ὅτι ἐνῶ τὸ ἀτυχὲς θῦμα ἐκρύ-

ζεν : — Εὐσπλαγχνίαν ! Εὐσπλαγχνίαν ! — ὁ προσβεβλημένος πατήρ τῷ ἀπῆντησε δεικνύων αὐτῷ τὸ ὄμμα : — Ἐκεῖ θὰ μείνης *esperando la del cielo* (περιμένων ἐκείνην τοῦ οὐρανοῦ). — τὴν ὁποίαν ἀπάντησιν διέταξε μετὰ ταῦτα καὶ ἐχάραξαν ἐπὶ τινος λίθου τοῦ τοίχου, πρὸς διαρκὴ τρόμον τῶν διαφθερέων καὶ τῶν προαγωγῶν.

(Ἔπεται συνέχεια).

Π. Α. ΒΑΛΒΗΣ

BYZANTINA

Κανείς ἢ μᾶλλον ὀλίγοι γινώσκουσι τὸ μικρὸ χωριουδάκι ποῦ θὰ σὰς ἀναφέρω. Ἡ γεωγραφία δὲν καταδέχεται νὰ κῆρῃ δι' αὐτὸ λόγον καὶ ἡ τοπογραφία τὸ ἐλησμόνησεν ἢ δὲν ἐγνώριζε τὴν ὑπαρξίν του.

Εἶναι μία κοιλάς ἀνθοστόλιστος· τὴν κρύπτει ἀπὸ τὸ ἐν μέρος ὁ λόφος τῶν Ταταούλων καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο τὸ Βουνόν, τὸ ὁποῖον ἀπολήγει εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Τόξου.

Ὅταν τὸ εἶδον διὰ πρώτην φοράν, ἐσκίρτησα ἐκ χαρᾶς. Μοῦ ἐφάνη ὠραιότατον· ἡ ἰδέα δὲ ὅτι πολὺ ὀλίγοι τὸ γινώσκουσι, μοῦ τὸ κατέστησε προσφιλέστερον.

Πλυντήρια λίθινα βλέπει τις πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ ἐπὶ τῶν θάμνων, λάμποντα ἐκ καθαριότητος, εἶναι ἐρριμμένα τὰ λευκὰ ἐνδύματα, διὰ νὰ ἡλιασθῶσιν. Αἱ κρήναι χέουσι κρυστάλλινα νερά, ὑποψιθυρίζουσι γλυκίως.

Αἱ οἰκίαι μικραὶ, ξύλινοι, χωρίζονται διὰ κήπων, τῶν ὁποίων τὰ μεγάλα δένδρα θωπεύουσι τὰς στέγας· αἱ περισσότεραι εἶναι σκεπασμέναι μὲ ἰόχρα ἀκανθία ἢ μὲ κληματαριά. Ἐκεῖ μακρὰν βλέπει τις ἕνα ἀνεμόμυλον.

Ἄλλ' ὅτι θὰ ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν καὶ τῶν σπουδαίων ἀνθρώπων, εἶναι Τζαμίον μεγαλοπρεπές, μὲ ὑψηλοὺς μινκρέδες. Τὸ ἤμισυ χάνεται ὀπίσθεν δύο τριῶν πλατάνων, αἵτινες συνέπλεξαν ἀδελφικῶς τοὺς κλώνους των.

Μία γρχία Ὀθωμανίς, ἐκάθητο πλησίον τῶν πλυντηρίων, ἀμελῶς κεκαλυμμένη (ἐνεκα τῆς μοναξίας) καὶ ἐπλεκε περικνημίδας, ἐπιβλέπουσα δύο μικρὰ παιδάκια, τὰ ὁποία ἐπαιζον καὶ τῶν ὁποίων ἡ λευκώλενος μήτηρ ἐπλυνεν, ᾄδουσα μὲ ρωνὴν λιγυράν.

Ἠρώτησα, μὲ τὰ παρεσθαρμένα Τουρκικὰ μου, τὴν γρχίαν πῶς ὠνομάζετο αὐτὸ τὸ τζαμί.

Ἔθηκε τὴν βελόνην ἐντὸς τῶν ὀδόντων τῆς καὶ ἐφάνη σκεπτομένη. Κατόπι, μοῦ εἶπε, πολὺ σοβαρά.

— Αὐτὸ εἶνε τὸ τζαμί τοῦ Μπουγιούκ - Πιαλῆ· εἶναι πολὺ παλῆ, ἐγὼ εἶμαι 90 χρονῶν, μὰ δὲν εἶδα νὰ τὸ κτίζον καὶ ἡ μητέρα μου πέθανε πολὺ μεγαλειότερη, μὰ οὔτε ἐκεῖνη εἶδε νὰ τὸ κτίζον. Μπορεῖ ὁ Μωχαμέτης ὁ ἴδιος νὰ τὸ ἔκτισε.

Βεβαίως ὁ Μωχαμέτης οὔτε τῆς Κων/πόλεως τὴν ὑπαρξίν θὰ ἐγνώριζε, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον, τὴν ὑπαρξίν τοῦ μικροῦ χωρίου.

Τὸ τζαμί ἐπεσκευάζετο, ὥστε ἡδυνάμην νὰ εἰσέλθω· ὁ λόγος ἦτο πολὺ περιποιητικὸς ἄνθρωπος.

Ὁ περίβολος ἦτο μέγας καὶ ἐσκιάζετο ἀπὸ πλατάνους καὶ κυπαρίσσω.

Ὅταν εἰσῆλθον, βαθεῖα συγκίνησις μὲ κατέλαβεν· ἀμέσως ἐνόησα ὅτι εὐρίσκουμαι ἐντὸς Βυζαντινοῦ ναοῦ ἐξ ἐκείνων. τοὺς ὁποίους ἡ κατοχὴ μετεσχημάτισεν εἰς τζαμιά. Ὁ ἄμβων, ὁ θρόνος, τὸ ἱερόν, ὁ γυναικωνίτης, φέροντα ἤδη ὡς ἄλυσιν τῆς δουλείας των τὸν Τουρκικὸν Τουρᾶν, ἐφαίνοντο ὡς ἀναμένοντα νὰ θυμιασθῶσι παλιν μὲ μωσχολιβάνι καὶ νὰ ἀκούσωσι τὸ εὐαγγέλιον.

Ἀνεχώρησα συγκεινημένη καὶ ἐνῶ μακρόθεν τόσῳ ἱθαύμασα τὸ ὠραῖον χωρίον, διερχομένη τῶρα τὰς στενάς, ἀλλὰ

καθαράς καὶ θαυνοσολίστους ὁδοὺς τοῦ, οὔτε ἐν βλέμμα ἔστρεψα.

Μεταβῆσα εἰς τὴν οἰκίαν μου, ἔλαβον εἰς τὰς χεῖράς μου τὸ σπουδαῖον ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν ναῶν σύγγραμμα τοῦ κ. Α. Πασπάτη.

Τὸ ὄνομα τοῦ ναοῦ, τὸν ὅποιον ἀνεκάλυψα δὲν τὸ εὔρον. Ὑπῆρχον ἐκεῖ ὅλοι οἱ ναοὶ οἱ μεταβληθέντες εἰς τζαμιά καὶ ὅλοι, οἱ ὅποιοι διέμειναν ναοί. Ἡ εἰκὼν τοῦ ἰδικοῦ μου τζαμίου δὲν ὑπῆρχε.

Ἦμην ὑπερήφανος, διότι ἐπίστευσα, ὅτι ἐγὼ τὸν ἀνεκάλυψα. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας διηγήτην τὴν ἀνακάλυψιν μου, πρὸς ἕνα ἱερέα.

— Ὁ ναὸς ἐκεῖνος μοῦ εἶπεν, ἦτο ναὸς τῆς μονῆς τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων.

— Ἀ... τὸν ἴδετε καὶ σεῖς;

— Βέβαια, πολὺ συχνά· πηγαίνω καὶ τὸν θαυμάζω διατηρεῖται περίφημα.

Ἐλυπήθην πολὺ. Ἐνῷ ἡτοιμαζόμην νὰ γράψω μίαν μεγάλην μελέτην περὶ τοῦ ναοῦ μου καὶ νὰ μείνω ἀθάνατος μετὰ τῶν μεσαιωνοφῶν, ἀπέδειξα παχυλὴν ἄγνοιαν.

Πόσοι ἄρα γε νομίζουσιν ἑαυτοὺς Κολόμβους καὶ ἄμα λάβουν τὸν κόπον νὰ μελετήσουν λιγάκι, βλέπουν ὅτι αὐτὰ ἦσαν γνωστότατα πράγματα, τὰ ὅποια ἐπιχαρίτως ἐπραγματεύθησαν ἄλλοι!

Ἀπωλέσασα οὕτω ταχέως τὰς δάφνας, γράφω τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις εἰς ἀνάμνησιν τοῦ θελκτικοῦ μικροῦ χωρίου καὶ τῆς φρενῆς μεγάλης ἀμαθείας μου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ *

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΚΟΡΙΝΝΗΣ»

Πλουτίσαντες τὸ ἡμέτερον **Βιβλιοπωλεῖον** δι' ὅλων τῶν ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα βιβλιοπωλῶν πωλουμένων βιβλίων, ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ, ΝΟΜΙΚΩΝ, ΙΑΤΡΙΚΩΝ, καὶ ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΚΩΝ, ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΩΝ, ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ, καὶ νεωτέρων ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ, ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ, ΔΡΑΜΑΤΩΝ, ΚΩΜΩΔΙΩΝ καὶ διαφόρων ἄλλων ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ, συγκεντρώσαντες δὲ καὶ κατὰ τὰς ἀνάγκας ταῦτα κατ' ἀλφβητικὴν τάξιν καὶ εἶδος εἰς ἴδιον **Τιμοκατάλογον**, ἑτοιμον καθ' ὅλα μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, ἀποστέλλομεν αὐτόν

ΔΩΡΕΑΝ

παντὶ τῷ αἰτοῦντι.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀποκτήσωσι τὸν χρησιμώτατον τοῦτον Τιμοκατάλογον παρακαλοῦνται ν' ἀπευθύνωνται:

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν

ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ «ΚΟΡΙΝΝΗΣ»

Ὁδὸς Προαστείου ἀρ. 10.

Εἰς ΑΘΗΝΑΣ

ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΜΑΣ

ἀνακαινισθὲν ὁλόκληρον διὰ γέων καὶ ὅλως ἐκλεκτῶν καὶ διαφόρων εἰδῶν στοιχείων ἐκ τῶν Καταστημάτων τοῦ ρέκτου κ. ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ, τοῦ ὁποῦ τοὺς στοιχειοχρητικὰ διευθίνει ὁ κάλλιστος παρ' ἡμῶν τεχνίτης κ. Μηλιάδης, ἀναλαμβάνει οἰκονομικῶς τυπογραφικὴν ἐργασίαν, ὑποσχόμενον ἀκριχὴ φιλοκαλίαν καὶ πρὸς πάγτων

τιμὰς συγκαταβατικάς.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΟΡΙΝΝΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ—ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ, ΑΡΙΘ. 10

Μόνον εἰς τὸ ἡμέτερον βιβλιοπωλεῖον εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται ἀποκλειστικῶς αἱ ἐξῆς ἡμῶν ἐκδόσεις:

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ μετὰ εἰκόνων, ἔτος Α' Φρ. 6	
» » » » » Β' » 6	
» » » » » Γ' » 8	
» » » » » Δ' » 8	
» » » » » Ε' » 8	
» » » » » ΣΤ' » 8	
» » » » » Ζ' » 8	

ΣΗΜ. Τὰ Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα, εἶνε περιοδικὸν πρὸ ὀκταετίας ἐκδιδόμενον, ἐν ᾧ ἐδημοσιεύθησαν καὶ δημοσιεύονται τὰ ὑφαίτερα καὶ καὶ δραματικώτερα Μυθιστορήματα καὶ τὰ χαριεστάτα διηγήματα, μεταπερασμένα καὶ πρωτότυπα. Ὀλόκληρος ἡ σειρά τῶν «Ἐκλεκτῶν» ἀπαρτιζομένη ἐξ 620 τυπογραφικῶν φύλλων, κοσμουμένων ὑπὸ 350 μεγάλων εἰκόνων ἐν Παρίσιος ἐξεργασμένων, ἀποτελεῖ ὁλόκληρον Μυθιστορικὴν Βιβλιοθήκην. Εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας ν' ἀποκτήσωσιν ὁλόκληρον τὴν σειράν τῶν Ἐκλεκτῶν, παραχωροῦμεν αὐτὴν ἀντὶ τῆς ἀρχικῆς τιμῆς τῶν 52 φράγκων, ΔΙΑ ΜΟΝΟΝ ΦΡΑΓΚΑ 40.

ΤΑ ΔΥΟ ΔΙΚΝΑ, μυθιστορία Αἰμ. Ρισβούργ, τόμ. 4 Φρ. 1,60	
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ, ὑπὸ Λάμπρου Ἐνυάλη » 2 —	
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ, ὑπὸ Γεωρ. Βαλαβάνη » 50	
ΑΝΤΩΝΙΝΑ, μυθιστορία Ἀλεξ. Δουμά, υἱοῦ . . . » 2 —	
ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ μυθιστορία ὑπὸ Γρηγορίου Ξενοπούλου » 2 —	
ΜΙΚΟΛΑΣ ΣΙΓΑΛΟΣ, μυθιστ. ὑπὸ Γ. Ξενοπούλου » 2 —	
ΤΟ ΤΡΙΑΚΟΣΙΑΔΡΑΧΜΟΝ ΕΠΑΘΛΟΝ, ὑπὸ Γρηγορίου Ξενοπούλου » 50	
ΛΕΩΝ ΛΕΩΝΗΣ, μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης, μετὰ φράσας Ι. Ἰσιδωρίδου Σκυλίσση » 1,50	
ΠΕΠΙΤΑ ΧΙΜΕΝΕΣ, μυθιστορία Ἰωάν. Βαλέρα, μετὰ φρ. Ἀντωνίου Φραγκάκη » 2 —	
Η ΒΡΑΖΙΛΙΑΝΗ, μυθιστ. Α. Matthey μετὰ 13 μεγάλων εἰκόνων » 1,20	
ΝΕΚΡΑΙ ΚΑΙ ΖΩΣΑΙ, μυθιστ. Καρόλου Μερνυέλ, μετὰ 28 μεγάλων εἰκόνων » 2,80	
Ο ΛΗΣΤΗΣ, μυθιστ. Ἀλεξ. Δουμά, πατρός μετὰ μεγάλων εἰκόνων » 50	
ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΙΑΤΡΟΥ, μυθιστ. Ἀλεξ. Δουμά, τόμος εἰς μέγα 8ον ἐξ 960 μεγ. σελίδων » 6 —	
ΤΟ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, μυθιστορ. Ἀλεξ. Δουμά (συνέχ. τῶν Ἀπομνημονευμάτων Ἰατροῦ), τόμος εἰς μέγα 8ον ἐξ 720 μ. σελίδων » 4,50	
Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΙΤΟΥ, μυθ. Ἀλεξ. Δουμά (συνέχ. τοῦ Περιδεραιίου τῆς Βασιλίσσης) τόμος εἰς μέγα 8ῶδον, ἐξ 544 μεγάλων σελίδων . . . » 3,50	
Η ΚΟΜΗΣΣΑ ΣΑΡΝΥ, μυθ. Ἀλεξ. Δουμά (συνέχ. τοῦ Ἀγγέλου Πιτοῦ) τόμος εἰς μέγα 8ῶδον ἐκ 1260 μεγάλων σελίδων » 10 —	
Ο ΙΠΠΟΤΗΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΟΙΚΟΥ, μυθ. Ἀλεξ. Δουμά (συνέχ. τῆς Κομήσσης Σαρνὺ) τόμος εἰς μέγα 8ῶδον ἐκ 260 μεγάλων σελίδων . . . » 3 —	

ΣΗΜ. Ἡ κατὰ φυλλάδιον ἐκδοσις τῆς Κομήσσης Σαρνὺ καὶ τοῦ Ἰπποτοῦ τοῦ Ἐρυθροῦ Οἴκου, πλησιάζει πρὸς τὸ τέλος. Ὀλόκληρος ἡ σειρά, ἀποτελούμενη ἐκ τῶν Ἰατροῦ Ἀπομνημονευμάτων, Περιδεραιίου τῆς Βασιλίσσης, Ἀγγέλου Πιτοῦ, Κομήσσης Σαρνὺ καὶ Ἰπποτοῦ τοῦ Ἐρυθροῦ Οἴκου, θὰ τιμᾶται φρ. 27. Ὁ ἀποστέλλων ΜΟΝΟΝ ΦΡ. 20 λαμβάνει τοὺς 720 ἐκδοθέντας τόμους καὶ τὰ ὀλίγα ἐκδοθησόμενα φυλλάδια τῆς Κομήσσης Σαρνὺ καὶ τοῦ Ἰπποτοῦ τοῦ Ἐρυθροῦ Οἴκου, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ καμπροῦς τούτου ἔργου τοῦ γόητος Ἀλεξάνδρου Δουμά, ἐν ᾧ ἐξεκρίσθηται ὁλόκληρος ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις.

Σὺν τῇ αἰτήσει προκαταβάλλεται καὶ τὸ ἀντίτιμον.

Τυπογραφείου «Κορίννης», ὁδὸς Προαστείου ἀριθ. 10.